

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Ja og Nei eller Den hurtige Frier

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712369424/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Quarteret gik; og, vips! af Kabinettet
 Mama kom ud igien, og, som en Vind,
 fløj Frieren i hendes Sted derind,
 At see hvad Tanke havde der udrettet:
 „Nul vil De have mig? saa skynd Dem!“ — „Nei!“ —
 „Unødig?“ — „Dirkelig!“ — „De vil det ei?“ —
 „Min Herre!“ — „Hvad?“ — „Min Herre!“ — „Vil
 De?“ — „Nei!“ —
 „Ja, ja! saa rider jeg min Vei,“
 Og dermed gik han hurtig ind i Stuen
 Og bød farvel til Herren og til Fruen.

De maatte lide denne Svigersøn
 Og hade ham indstændigen at bie:
 „See! Veiret er jo smukt og Veien skøn!
 „Dov et Quarter endnu! — Gaf ind, Sophie!“
 (Saa hed den anden Datter) — „Ja! lad gaa!
 „Jeg denne Gang endnu forsøge maac!“ —
 Quarteret gik, som forrige, til Ende,
 Og hurtig Frieren fløj ind til hende.
 Det samme Spørgsmaal: „Vil De, eller ei?“
 Gik trede Gange repeteret: „Nei!“

Dor Helt tilbage gik igien i Stuen,
 Og, sandt at sige, var lidt vred i Huen —
 En Kurv har mangen en i Hon'det fluer sat;
 Men to — Gud frie mig! jeg blev desperat —
 Det blev alligevel Herr King dog ikke,
 Han vidste sig i Kurve got at stifte;
 Det, som forvoldt ham stærkest Hiernevid,
 Var den uigienkaldelige Tid,
 Og derfor bandte han, med disse Kurvepiger
 Slet intet meer at foretage sig,
 Endskiøndt forældrene bad inderlig
 Om et Quarter endnu. Men af! som Vesfel siger

(Gud glæde ham for alt, hvad han har fagt!):
„O! kristen Sicel! hvad nytter al din Barden
„Mod Kærlighed, mod Skæbnen og mod Janden?“
At trodse dem, især den første og den anden,
Dit ikke staaer i vores Magt;
Herr King nu skulde giftes, og — giv Agt!

Den yngste Datter var endnu tilbage,
Som Henriette hed,
Og efter megen Beden og Umage
Vor frier nok engang paa Krogen beed,
Og et Quarteer endnu for hendes Skyld ispenderte,
Som ei saasnart var endt, før han igien
Sprang ind, og fik den tredje Kurv risqverte.

Han syntes næsten alt at have den,
Og spurgte derfor i en rolig Tone:
„De vil vel ikke heller være Kone? —
„O! skynd Dem, at jeg komme kan herfra
„Med alle mine Kurve! Vil De?“ —
„Ja!“ —
„Min Kone være?“ —
„Deres Kone! Ja!“ —
„Det er for Alvor Deres Hjertes Mening?
„Nu! Gud velsigne Dem og mig og vor forening,
„Et cætera!“
Og dermed Arm i Arm de hopped' ind i Stuen.

Fornøiet Herren blev, og glad blev Fruen,
Som sluttede, hvad Kæseren nu veed.

„Ja Sagen mellem os er i sin Rigtighed,“
Udbrød Herr King, „nu mangler os kun Præsten;
„Og Kongebrev, som snart skal være gjort;
„Jeg springer mig i største Hast paa Hesten